Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

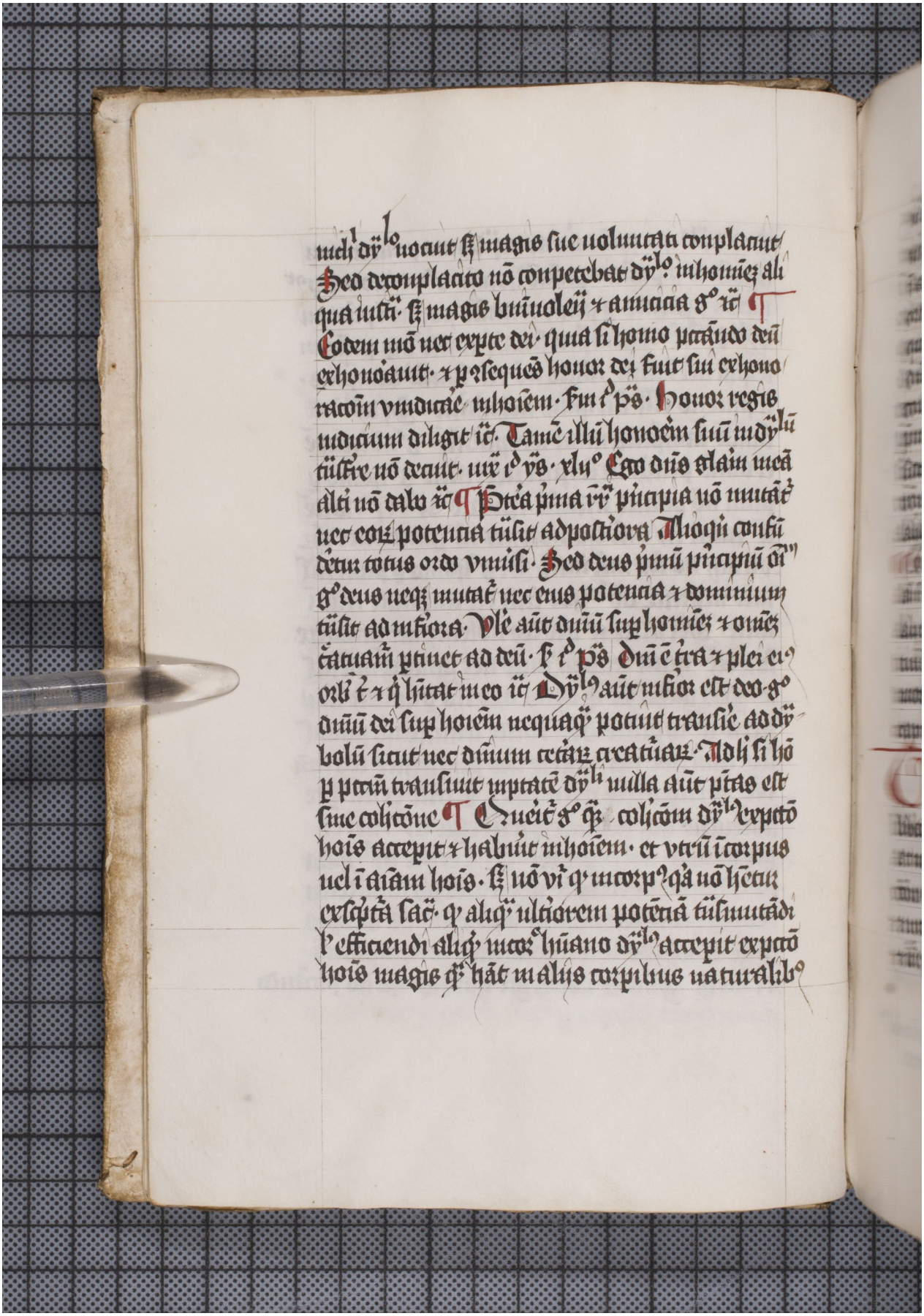

uel dy. uocant sz magis sue uoluntati complacuit
Sed decomplacito nō competebat dy. in homine ali
quid initi. sz magis diuinoleij et animaa g. ic ¶
Eodem mō nec expte dei. quia si homo petando deū
exhonorauit. et p̄sequēs honor dei fuit sui exhono
racōis vindicate in homine. Fin t. ps. Honor regis
iudicium diligit ic. Tamē illi honorem sui in dy. lū
tulisse nō deaut. unde t. ps. xlv. Ego dixi dis estis. uera
alti nō dabo ic ¶ Ptea prima irr. principia nō immutat
nec eorz potentia tulit ad peiora. Alioqui confū
detur totus ordo vniusi. Sed deus primū principiū dr.
g. deus neqz immutat nec eius potentia et dominium
tulit ad inferiora. Vle aūt diuīū sup hominez et omnez
creaturam pinet ad deū. f. t. ps. Diuīē tra et plei e
orbis t et q habitat in eo ic. Dy. aūt inferior est deo. g.
diuīū dei sup hominem nequaq̄ potuit transire ad dy.
bolū sicut nec diuinum ceteraz creaturaz. Adhi si ho
p peccū transiuit imptate dy. nulla aūt pīas est
sine colicōne ¶ Queritz g. qz colicōm dy. expto
hois accepit et habuit in homine. et verū ī corpus
uel ī aiam hois. sz nō vi. q. in corp. qa nō hēat
exercita sacē. q. aliq̄ ultiorem potentiā tuliuitadi
l. efficiendi aliq̄ inter. humano dy. accepit expto
hois magis q. hāt in alis corpibus naturalib.